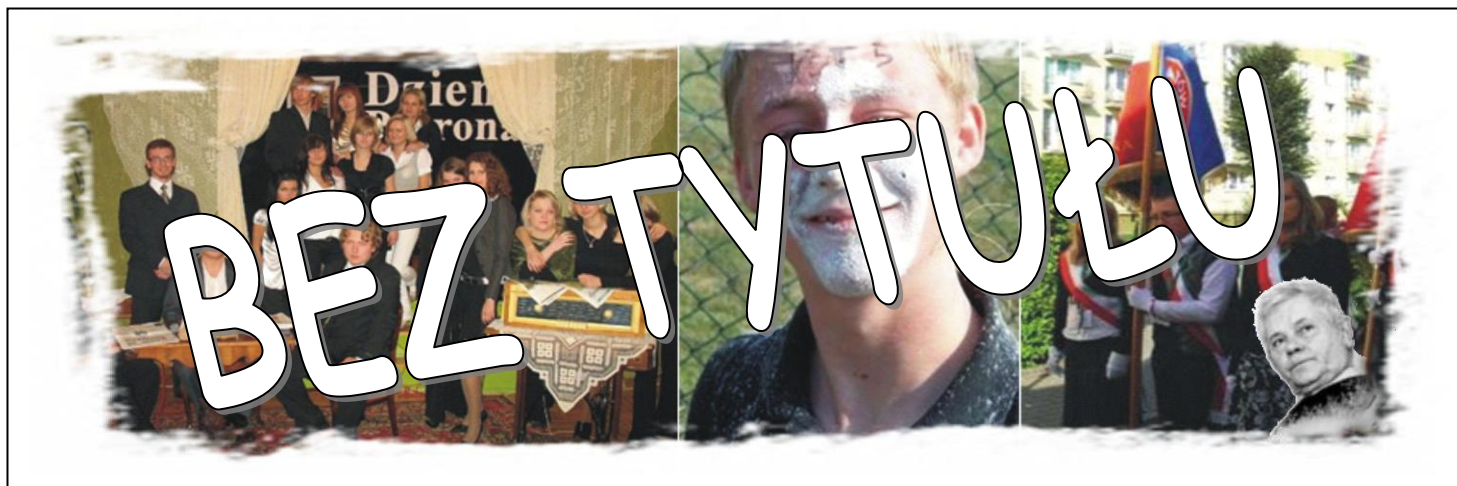
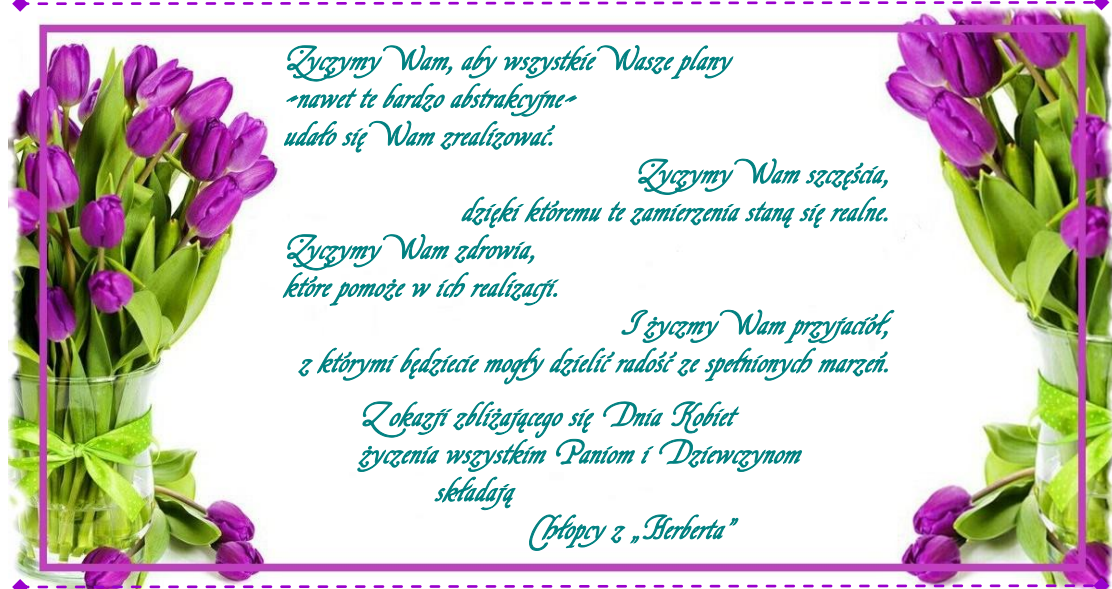

Witamy Was w kolejnym, lutowo – marcowym, wydaniu naszej gazetki. Tym razem numer poświęcony jest kobietom, podróżom, miłości i muzyce. Znajdziecie w niej także obszerny wywiad z pomysłodawcami zwycięskich projektów zgłoszonych do Budżetu Uczniowskiego, które zostaną zrealizowane jeszcze w tym semestrze. Życząc Wam uśmiechu i radości związanymi ze zbliżającą się wielkim krokami wiosną zapraszamy do lektury gazetki „Bez Tytułu”!

O kobietach

„Musimy mieć wytrwałość i ponad wszystko wiarę w siebie. Musimy być pewne, że mamy do czegoś talent...” – twierdziła jedna z najwybitniejszych kobiet Maria Curie – Skłodowska. I niech te słowa, w kontekście Dnia Kobiet, będą bodźcem do wspomnienia kilku ważnych informacji na temat walki kobiet o swoje prawa, godność i niezależność:

- pierwszą „współczesną” wojowniczką o prawa wyborcze kobiet była Olimpia de Gouges, którą ścięto 3 listopada 1793 za przygotowanie w czasie rewolucji francuskiej „Deklaracji praw kobiety i obywatelki”;
- pierwsze obchody Narodowego Dnia Kobiet odbyły się 28 lutego 1909 r. w Stanach Zjednoczonych zorganizowane przez sufrażystki – ówczesne feministki;
- w Polsce kobiety prawa wyborcze uzyskały już 28 listopada 1918 roku wraz z dekretem Tymczasowego Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego;
- najwcześniej na świecie prawa wyborcze uzyskały kobiety na wyspie Man (autonomii brytyjskiej) już w 1881 roku, najpóźniej na świecie - w Arabii Saudyjskiej, w 2015 roku;
- najwcześniej w Europie prawa wyborcze uzyskały kobiety w Finlandii – w roku 1907, najpóźniej... w Liechtensteinie (w 1984 roku)... i w Szwajcarii (oficjalnie w 1971 roku, lecz dopiero w 1990 roku takie prawa przyznał ostatni szwajcarski kanton - Appenzell Innerrhoden);
- istnieje we współczesnym świecie jeszcze wiele państw, w których prawa kobiet są

W numerze:

- O Kobietach
- Czas na projekty!
- „Ferie, ferie... a co po feriach?...”
- Kultura jest dostępna w Bełchatowie!
- „Europa - śladami naszego patrona Zbigniewa Herberta”
- „Ateny i Starożytna Grecja
- Valentinstag
- Valentine's Day in the UK
- Jack Valentine and St Dwynwen
- San Valentín en España
- Poszukiwany żywy, albo martwy
- Elvis Presley - „Jailhouse Rock”
- Filmy nie tylko na Walentynki
- O „kobięcych” świętach słów kilka
- Na wesoło...

łamane; są to m. in.: Indie, Irak, Pakistan, Somalia, Afganistan.

Czas na projekty!

- wywiady z autorami projektów zgłoszonych do tegorocznej edycji Budżetu Uczniowskiego

Od drugiego semestru roku szkolnego 2018/2019 rozpocznie się realizacja projektów zgłoszonych do Budżetu Uczniowskiego - uczniowie, nauczyciele, rodzice i pracownicy szkoły mogli głosować na przygotowane przez uczniów projekty, a liczenie głosów nadzorował zespół opiniujący. Wszystkich ucieszył fakt, że każdy z zaproponowanych projektów zostanie zrealizowany dzięki temu, iż ich łączne koszty mieszczą się w zaplanowanej kwocie.

Jak wyglądało przygotowanie projektów przez uczniów i na czym będą one polegały?

Na nasze pytania chętnie odpowiedzieli liderzy zwycięskich projektów: Weronika Matyja,

Maja Brandt, Lena Sidorczuk, Klaudia Kępińska i Krzysztof Owczarek.

Redakcja gazetki „Bez Tytułu”: Jak oceniasz inicjatywę Budżetu Uczniowskiego?

Weronika Matyja – Przewodnicząca Samorządu Uczniowskiego, który był pomysłodawcą projektu „Sklepik szkolny jako spółdzielnia uczniowska”: Wydaje mi się, że Budżet Uczniowski w naszej szkole jest czymś, co bardzo przypadło do gustu wszystkim uczniom, nauczycielom i rodzicom. Widać to po tym, jak licznie brali udział w głosowaniu. Był to świetny pomysł, by się rozwinąć i żeby ulepszać naszą szkołę.

Maja Brandt – lider projektu „Wieczór gier z Herbertem”: Moim zdaniem jest to świetny pomysł na rozwój uczniów i dodatkową rozrywkę.

Lena Sidorczuk – lider projektu „Wielki Quiz z Niepodległości”: Według mnie jest to ciekawy pomysł na rozwijanie zainteresowań uczniów, który zachęci ich do robienia czegoś, co sprawia im przyjemność.

Klaudia Kępińska – liderka projektu „Skarbnica talentów”: Kiedy pierwszy raz o tym usłyszałam, byłam bardzo zaskoczona, bo to pierwsza taka inicjatywa organizowana w szkole. Budżet Uczniowski cieszył się dużym zainteresowaniem, ponieważ pula pieniędzy była dość duża i każdy miał jakąś wizję zmian, które warto by było wprowadzić. Myślę, że jest to jak najbardziej pozytywna inicjatywa i na pewno wraz z upływem lat będzie się cieszyła coraz większą popularnością.

Krzysztof Owczarek – pomysłodawca dwóch projektów – „Taniec dla każdego” oraz „Sprzęt filmowy” (uzupełnienie wyposażenia dla Herbert TV): Na początku był (Budżet Uczniowski – przyp. red.) dla mnie dużym zaskoczeniem, ale myślę, że wszystkie zaprowadzane w ramach niego zmiany

będą dla szkoły pozytywne, a następne edycje przyniosą jeszcze więcej pomysłów i inicjatyw. Wszystko zależy od kreatywności uczniów, a w naszej szkole z pewnością jej nie brakuje.

Red.: Jakie korzyści dla szkoły uczniów może przynieść twój projekt?

M.B.: Przede wszystkim rozrywka. Można też dowiedzieć się czegoś więcej o naszym patronie, ponieważ mój projekt nawiązuje do postaci Zbigniewa Herberta.

L.S.: Może zachęcić do zaangażowania się w poznawanie historii Polski w sposób ciekawszy niż ten spotykany w szkole. Może też nauczyć uczniów współzawodnictwa i pomóc w nawiązywaniu relacji z innymi.

K.K.: Organizuję wystawę prac, więc na pewno będzie to okazja dla uczniów, którzy odznaczają się od innych działań twórczą, taką jak malarstwo, poezja, taniec czy śpiew. Moim celem było pokazanie, że uczniowie Herberta mają ciekawe pasje, którymi warto się pochwalić.

K.O.: Projekt Herbert TV wpłynie na jakość nagrywania naszych materiałów, natomiast projekt z tańcem jest swoistym sprawdzianem, czy nasi uczniowie będą chcieli uczestniczyć w takich zajęciach. Poza tym dostarczy on mnóstwa zabawy i śmiechu wszystkim uczestnikom.

Red.: Skąd wziął się pomysł na twój projekt?

M.B.: Miał on być początkowo projektem napisanym na potrzeby lekcji woku-u (wiedzy o kulturze – przyp. red.), ale wszystkim się spodobał i postanowiliśmy go zgłosić jako inicjatywę budżetu, żeby cała szkoła mogła wziąć w nim udział.

L.S.: Na początku miał być to program zrealizowany w ramach Herbert TV, ale razem z panią Tomassą uznałyśmy,

że lepiej byłoby to zgłosić jako formę Budżetu Uczniowskiego. Ogólną inspiracją były teleturnieje telewizyjne sprawdzające różnorodną wiedzę. Właśnie taki turniej można by było zorganizować w naszej szkole, ponieważ jest to ciekawa forma rozrywki.

K.K.: Geneza projektu wzięta się z lekcji wok - u. W związku z tym zebraliśmy się w parę osób, spisałyśmy nasze pomysły i ostatecznie wyszedł z tego nasz obecny projekt.

K.O.: Projekt zakupu sprzętu został wcześniej ustalony z nauczycielami opiekującymi się Herbert TV, więc wystarczyło tylko pomyśleć, co potrzebne nam jest w naszej działalności. Pomysł zajęć z tańca towarzyskiego pojawił się spontanicznie na lekcji wok-u, gdy mieliśmy przygotować odpowiednie projekty. Zyskał dużą popularność w klasie, więc postanowiłem go zrealizować.

Red.: Kto pomagał ci w tworzeniu projektu?

M.B.: W stworzeniu projektu pomaga mi Aleksandra Dawidziak. Liczę też na pomoc ze strony uczniów, którzy będą chcieli zostać wolontariuszami podczas wieczoru gier.

L.S.: Pomagali mi głównie pani Tomassa i pan Marczak, ale także osoby z mojej klasy zadeklarowały swoją pomoc w organizacji.

K.K.: Grupa osób, które mi pomagają jest dość spora, bo aż sześćosobowa. Naprawdę dużo sobie pomagamy i wzajemnie się wspieramy.

K.O.: W realizacji projektu zakupu sprzętu filmowego pomagał mi skład Herbert TV, a realizację projektu z tańca od samego początku planowałem samodzielnie i myślę, że nic się tutaj nie zmieni.

Rozmowa z **Weroniką Matyją**, która była nie tylko liderem projektu „Sklepik szkolny jako spółdzielnia uczniowska”, lecz także członkiem zespołu opiniującego:

Red.: Jak wyglądało rozpatrywanie wniosków przez zespół opiniujący? Czym się kierowaliście?

W. M.: Zespół opiniujący, kontrolując wnioski, które wpłynęły w ramach Budżetu Uczniowskiego, przede wszystkim miał na celu sprawdzenie wszelkich formalności: prawidłowego uzupełnienia dat i kosztów. Zespół nie miał wpływu na to, który wniosek wygra – tym zajmowali się uczniowie, rodzice i pracownicy szkoły podczas głosowania.

Red.: Jak wyglądały przygotowania do otwarcia sklepu?

W. M.: Kiedy złożyliśmy wniosek do budżetu, wśród uczniów i pracowników została przeprowadzona ankieta, która pokazała, na jakie produkty jest największe zapotrzebowanie. Przed otwarciem sklepu wszystko dokładnie posprzątaaliśmy, a teraz cały czas uczymy się, jak nim zarządzać.

Red.: Kto był zaangażowany w tworzenie sklepu?

W. M.: Tworzeniem sklepu zajęli się Samorząd Uczniowski. Wszyscy uczniowie, którzy obecnie pracują w sklepie są też członkami samorządu, który zajęli się wszystkimi wnioskami i formalnościami. Pomysłodawcą projektu był pan Piotr Stelmaszczyk.

Red.: Jakie formalności były wymagane, aby sklepik mógł zacząć działać?

W. M.: Jako uczniowie musieliśmy wypełnić wniosek projektu uczniowskiego. Resztą formalności zajęli się pan Stelmaszczyk. Zdecydowaliśmy, że w sklepie mogą pracować tylko uczniowie klas I i II liceum.

Red.: Jak wygląda praca w sklepie od strony sprzedawcy?

W. M.: W ciągu dnia są wyznaczone do pracy dwie osoby, i to się powtarza co tydzień. Łącznie jest nas 10 osób.

Rano wyznaczone osoby przychodzą zrobić świeże kanapki, ponieważ to zajmuje trochę więcej czasu, więc musimy to zrobić przed lekcjami. W ciągu dnia od przerwy po 1 lekcji do przerwy po 6 lekcji włącznie zajmujemy się sprzedażą produktów. Największą popularnością cieszą się zdecydowanie tosty z wędliną i serem. Na koniec musimy podliczyć pieniądze i zrobić listę zakupów na kolejny dzień.

Red.: Kto nadzoruje działanie sklepu? Jak wyglądają dostawy towarów?

W. M.: Działanie nadzoruje zarząd składający się z 2 uczniów z 10 będących w tej spółdzielni uczniowskiej oraz nauczycieli, którzy są opiekunami Samorządu Uczniowskiego, czyli pani Joanny Prasol i pana Piotra Stelmaszczyka. Codziennie rano ktoś z nich przywozi produkty potrzebne na dany dzień. Raz na tydzień/dwa (zależnie od potrzeb) robimy większe zakupy w hurtowni żywności. Pieniądze na to pochodzą oczywiście z Budżetu Uczniowskiego.

Red.: Jakie są korzyści z pracy w tym miejscu?

W. M.: Korzyści z działania sklepu są takie, że w razie potrzeby można coś zakupić, nie wychodząc ze szkoły. Do tej pory nie było także możliwości zakupu ciepłej herbaty czy kawy. Poza tym praca tam jest bardzo satysfakcjonującym zajęciem, ja po prostu lubię tam być. Wiemy też, że jako pracownicy będziemy mieli także korzyści z pracy w postaci nagród na koniec roku, ale nie będą to nagrody finansowe.

Red.: Czy potrzebujecie więcej pracowników, czy jest was wystarczająco wielu?

W. M.: Wydaje nam się, że 10 osób jest odpowiednią liczbą i na razie radzimy sobie bardzo dobrze. Zdarzają się jednak momenty intensywniejszej pracy, zwłaszcza na długiej przerwie, kiedy ruch jest większy i może wtedy przydałaby się trzecia osoba na zmianie, ale jeśli jest taka potrzeba, to pomagamy sobie nawzajem.

Red.: Jak długo będzie działał sklepik?

W. M.: Do końca tego roku szkolnego na pewno i mamy nadzieję, że od przyszłego roku ruszamy od nowa.

Maja Brandt (lider projektu „Wieczór

gier z Herbertem”):

Red.: Jak wyglądają przygotowania do wieczoru gier i kiedy się on odbędzie?

M. B.: Prawdopodobnie odbędzie się on 13 kwietnia, w ostatni piątek przed Wielkanocą. Przygotowania rozpoczniemy po feriach. Zbierzemy wolontariuszy oraz nauczycieli, którzy wezmą pod opiekę uczestników.

Red.: Jak będzie wyglądało spotkanie?

M. B.: Będzie to gra terenowa po terenie szkoły. Będą na niej punkty, na których będą stali wolontariusze, przeprowadzający zadania na temat Patrona. Następnie spotkamy się w auli, gdzie odbędzie się mini quiz, którego pytania będą dotyczyły informacji zbieranych podczas trasy. Następnie będzie czas na granie w gry planszowe, które zbierzemy od uczniów.

Red.: Czy planowana jest kolejna edycja wieczoru gier?

M. B.: Na razie planuję jedną, ale jeśli będzie duże zainteresowanie, pomyślimy o kolejnej edycji.

Krzysztof Owczarek

(lider projektów „Taniec dla każdego” i „Sprzęt filmowy”):
„Taniec dla każdego”

Red.: Jak wyglądały przygotowania do rozpoczęcia projektu?

K. O.: Najpierw stworzyłem kampanię promującą mój projekt, która cieszyła się dużą popularnością. Po głosowaniu wystarczyło tylko stworzyć listę i wybrać odpowiedni dla wszystkich uczniów termin. Lista jest już w części zapełniona, ale czekam dalej, bo widzę spore zaangażowanie ze strony uczniów.

Red.: Jak długo będą trwały zajęcia?

K. O.: Planuję zrealizowanie całego cyklu zajęć, więc myślę, że będą trwały do końca roku, jeśli wszystko pójdzie zgodnie z planem.

Red.: Jak będą wyglądały spotkania? Kto je poprowadzi?

K. O.: Około godziny 16.00 będziemy spotykać się w auli. Zaczniemy od rozgrzewki, a następnie przejdziemy do nauki tańca, który dla uczniów będzie niespodzianką.

[cdn. str. 9]

„Ferie, ferie... a co po feriach?...”

Mimo, że ferie już za nami to czas nauki szkolnej nie musi być tylko okresem wzmożonej pracy szarych komórek. W takim czasie można przecież kontynuować rozpoczętą w okresie ferii zimowych aktywność sportową lub poświęcić trochę czasu na zajęcia rozwijające nasze zdolności intelektualne albo też wziąć udział w spotkaniach o charakterze kulturalnym.

By wspomóc Was w wyborze jakiejś aktywności intelektualno – sportowej postanowiliśmy podać Wam kilka propozycji, z których możecie spokojnie skorzystać nawet w czasie roku szkolnego. Oto kilka z nich:

Lodowisko Powiatowego Centrum Sportu

działające w hali namiotowej PCS – to miejsce, które można od-

wiedzać codziennie w godz. 07:30 - 21:30, korzystając z dużej tafli lodowej nie tylko ucząc się jeździć na łyżwach, lecz również... wziąć udział w rozgrywkach w curling nie tylko w roli widza (odbywając się tu turnieje curlingu o zasięgu powiatowym i ogólnopolskim), lecz także w roli zawodnika (w poniedziałki, środy i piątki w godzinach 18:00 - 19:30 na torze curlingowym lodowiska można pod okiem zawodników z Bełchatowskiego Klubu Curlingowego nauczyć się jak prawidłowo puszczać kamienie oraz poznać pozostałe tajniki tej gry).

Sekcje sportowe - Powiatowe Centrum Sportu oferuje mieszkańcom miasta udział w zajęciach sportowych takich dyscyplin jak: boks, tenis ziemny, lekkoatletyka, piłka nożna. Dzięki udziałowi w tego typu aktywności nie

tylko poprawisz z pewnością swoją kondycję, lecz także odreagujesz stres i zmęczenie związane z nauką w szkole.

Sala fitness PCS oferuje zajęcia taneczne, gimnastykę korekcyjną, karate i inne sporty walki oraz jogę i pilates.

Pływalnia kryta PCS oferuje nie tylko korzystanie indywidualne z basenu, lecz także udział w zajęciach doskonalenia pływania.

Miejskie Centrum Kultury w Bełchatowie

ma w swojej ofercie nie tylko zajęcia teatralne, plastyczne, taneczne, muzyczne czy związane z konkretnym hobby (np. zajęcia fotograficzne, filatelistyczne, modelarskie, spotkania propagujące kulturę Japonii czy tworzenie filmów). W budynkach MCK-u odbywa się w ciągu roku wiele niezwykle atrakcyjnych przedsięwzięć kulturalnych takich jak na przykład: cykliczne spotkania Klubu Podróżnika, koncerty wybitnych gwiazd polskiej estrady (najbliższe koncerty to m. in.:

koncert Anny Wyszkonii 1 marca 2019 roku, koncert grupy Raz Dwa Trzy 8 marca 2019 roku, koncert pt. "Waldemar Malicki – Klasyka po bandzie" 5 kwietnia 2019 roku), niecodzienne wydarzenia artystyczne (np. XI Ogólnopolskie Spotkania Taneczne (Re)akcje Bełchatów' 2019, które się odbędą w dniach 9 – 10 marca 2019 roku czy też „EACHTRA” - spektakl multimedialny składający się z muzyki, tańca, animacji i narracji, który łączy elementy kultur Szkocji i Irlandii, Walii i Bretanii, który odbędzie się 15 marca 2019 roku). Ponadto w MCK – u można co tydzień wziąć udział w projekcji filmów w ramach Dyskusyjnego Klubu

Filmowego, którego celem jest prezentowanie ambitnych, ciekawych dokonań światowej i rodzimej kinematografii.

Z pewnością, po przeczytaniu tego artykułu, sami zwróciliście uwagę, że w Bełchatowie nie można się nudzić bo każdy znajdzie tutaj coś dla siebie!!!

/N. Burzyńska, W. Szkudlarek/

Kultura jest dostępna w Bełchatowie!

Miłośnicy filmu, teatru i kabaretu z pewnością znajdą w naszym mieście wiele ciekawych propozycji. Jednym z interesujących projektów realizowanych od kilku lat przez sieć kin Helios jest „Kultura Dostępna” – przedsięwzięcie polegające na prezentacji nagradzanych i docenianych przez krytyków polskich filmów, które miały premierę w poprzednim roku. Projekcje odbywają się w każdy czwartek w godzinach 13.00 i 18.00 w kinie „Helios”. Cena biletów (10 zł) oraz bogaty repertuar powoduje, że warto w czwartkowe popołudnie wybrać się do kina. Szczegółowy repertuar projek-

Ci, którzy lubią spotkanie z „żywym słowem” i znakomitą grą aktorską, również znajdą coś dla siebie. W sali teatralno – widowiskowej Gigantów

PGE Giganty Mocy
MCK Bełchatów

Mocy można będzie obejrzeć 7 marca 2019 roku komedię romantyczną pt. „Nikt nie jest doskonały” w reżyserii Piotra Dąbrowskiego z udziałem takich aktorów jak: Joanna Moro, Jacek Rozenek czy Zdzisław Wardejn. Miłośnicy kabaretu i stand – up'u będą mogli się pośmiać i spędzić przyjemnie czas na takich imprezach kabaretowych jak: „Nowy program: Tego jeszcze nie grali” Kabaretu Moralnego Niepokoju (9 marca 2019 roku, Hala Widowiskowo-Sportowa Centrum Sportu KWB Bełchatów S.A.) oraz na spotkaniach ze stand – up'erami

w Pubie Gambrinus (3 marca 2019 roku - „Jachimek-Tremiszewski Trio w Gambrinusie vol. 3” oraz 10 marca 2019 roku „Światło w tunelu” Adama Van Bendlera).

Wszystkim życzymy udanej zabawy!

tu „Kultura Dostępna” można znaleźć wchodząc na stronę:

<https://www.helios.pl/37,Belchatow/KulturaDostepna/>.

„Europa - śladami naszego patrona Zbigniewa Herberta”

*„Jeżeli wybierasz się w podróż niech będzie to podróż długa
wędrowanie pozornie bez celu błędzenie po omacku
żebyś nie tylko oczami ale także dotykiem poznał szorstkość ziemi
i abyś całą skórą zmierzył się ze światem”*

„Podróż” Z. Herbert

Ta myśl poety skłoniła nas do realizacji projektu „Europa - śladami naszego patrona Zbigniewa Herberta”. Chcemy zachęcić w ten sposób uczniów do poznawania biografii poety i jego twórczości.

Zbigniew Herbert natchnienia dla swojej poezji szukał w różnych miejscach. Inspirował się grecką kulturą antyczną i malarstwem mistrzów włoskiego renesansu. Urodzony we Lwowie poeta czuł się obywatelem Europy i świata. Jego pan Cogito to myśliciel, filozof, człowiek miłujący sztukę i szanujący historię, chociaż często wobec niej krytyczny. Zbigniewowi Herbertowi – człowiekowi kochającemu niezależność przyszło żyć w czasach zniewolenia i pogardy dla wolności myślenia. Dlatego Herbert, kiedy tylko mógł, udawał się w podróże – oczami i dotykiem poznawał inne kultury i inną ziemię.

My także chcemy ruszyć w długą podróż, rozpiętą na lata, aby poznać miejsca, które poznawał nasz patron i spojrzeć na nie jego oczami, a także

poszukać śladów tych przeżyć oraz przemysleń w jego wierszach i esejach.

Nasz pierwszy przystanek to Grecja – Ateny, Delfy, Peloponez, rejs z Pireusu na Eginę. Nazwalimy tę pierwszą podróż **„Ateny i Starożytna Grecja - u źródeł kultury”**, bo wszyscy jesteśmy do pewnego stopnia dziedzicami greckiego antyku, a motywy związane z mitologią i historią Starożytnej Grecji obecne są często w twórczości Herberta. Nie może też zabraknąć Lwowa, gdzie we wrześniu uda się pan Piotr Stelmaszczyk wraz z grupą uczniów, by odwiedzić miasto urodzenia poety.

A później następne przystanki związane z życiem i twórczością Zbigniewa Herberta - Włochy i malarstwo włoskich mistrzów – Galeria Uffizi we Florencji i tajemnicze Rovigo, Wenecja i Rzym; Francja i Paryż, spotkania z polską wolnościową emigracją, która

dawała poecie nadzieję na wolną od komunizmu Polskę; Austria i Wiedeń, gdzie Herbert w 1973 roku odebrał Nagrodę Herdera; Berlin, gdzie odebrał Nagrodę Petrarki w 1978 roku; Holandia i Amsterdam oraz inspiracja płótnami holenderskich mistrzów i filozofią Spinozy czy też Budapeszt, gdzie odebrał w 1987 roku Nagrodę Węgierskiej Fundacji Księcia Gabora Bethlema.

Ruszymy śladami patrona, bo chcemy lepiej zrozumieć jego twórczość, ale też by uczyć się patrzeć na świat i bogactwo kultury jego oczami – poety, artyści i wrażliwego na otaczające nas piękno człowieka.

„Ateny i Starożytna Grecja - u źródeł kultury”

Ateny – stolica i największe miasto Grecji, jeden z najważniejszych ośrodków turystycznych Europy z zabytkami kultury antycznej i zarazem dziesiąty co do wielkości zespół miejski w Unii Europejskiej.

Za teren Aten ich mieszkańcy uznają całą szczerlinie zabudowaną równinę, rozciągającą się pomiędzy Zatoką Saronką Morza Egejskiego a czterema górami i częściowo także na ich zboczach. Są to wzgórza: Egaleo od południowego zachodu, Parnita od strony zachodu i północnego zachodu, Hymet od wschodu, Pentelejkon od północy. Przedmieścia, przelewające się już także poza te granice, w mowie potocznej uważane są jednak już za oddzielne miejscowości.

Do najważniejszych zabytków Aten

należą m.in.:

- Zespół architektoniczny Akropolu:
 - Propyleje,
 - Erechtejon,
 - Apteros – Świątynia Nike,
 - Partenon,
 - Muzeum Akropolu;

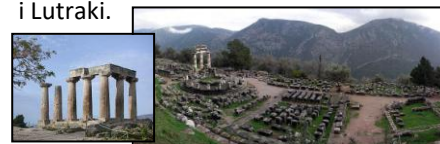
- Odeon Herodosa Attyka;
- Teatr Dionizosa;
- Zespół budynków publicznych starożytnej Agory Greckiej;
- Forum rzymskie (Wieża Wiatrów, pozostałości biblioteki Hadriana, dawny meczet Fethiye Tzami);

- Łuk Hadriana;
- Świątynia Zeusa Olimpijskiego;

Delfy – prastare miasto i świątynia grecka u stóp Parnasu, 13 km od Zatok Korynckiej, na jednej z dróg prowadzących z Termopili na Peloponez. Aktualnie Delfy, to nazwa miejsca archeologicznego i miejscowości, oddległej ok. 165 km od Aten.

Kanał Koryncki – kanał wodny żeglugi morskiej w Grecji, łączący Morze Egejskie (Zatoka Saronka) z Morzem Jońskim (Zatoka Koryncka). Kanał ten przecina Przesmyk Koryncki, oddzielając tym samym półwysep Peloponez od głównej części Grecji, czyniąc go faktycznie wyspą. Niemal u wylotu Kanału Korynckiego leżą miasta Korynt i Lutraki.

Valentinstag

Am 14. Februar ist Valentinstag – der Tag der Verliebten.

Viele von ihnen schenken sich an diesem Tag Blumen. Beliebte sind auch Liebeskarten, Pralinen und andere kleine Geschenke. Das rote Herzchen ist zum Symbol des Valentinstages geworden.

Rund um den Valentinstag entstanden

viele Bräuche und Traditionen. So sagt man z.B. in vielen Ländern, dass ein Mädchen den Mann heiraten wird, den es am Valentinstag als erstes sieht.

Gedichte und Blumen sind ein Muss für den Valentinstag-Gruß.

Viele schreiben sich Liebeserklärungen oder einfach lustige Gedichte.

„An die Muse“

Was ich ohne dich wäre
ich weiß es nicht
aber mir graut, seh' ich,
was ohne dich hunderte
und tausende sind

Friedrich Schiller

Alles Liebe zum Valentinstag

Bertolt Brecht hat einmal gesagt:

„Liebe ist der Wunsch, etwas zu geben, nicht zu erhalten“

„Was du mir bist“

Du bist in meiner Suppe das Salz
die Rose in meinem Garten.

Du bist das Schmuckstück an meinem Hals,
auf dich würd' ich jahrelang warten...

Du bist meine Spitze am Weihnachtsbaum,
die Sahne auf meinem Kuchen
du bist von Cappuccino der Schaum
gäb's dich nicht, ich würde dich suchen...

Du bist im Dunklen mein Kerzchein,
der Höhepunkt aller Feste,
du bist im Speziellen und ganz allgemein
in meinem Leben das Beste.

Wortschatz:

der Tag der Verliebten - Dzień Zakochanych,
sich schenken - podarować sobie,
das rote Herzchen - czerwone serduszko,
heiraten - poślubić,
ohne dich - bez ciebie,
wäre - byłby(m),
Liebeserklärungen - wyznania miłosne,
das Schmuckstück - ozdoba, biżuteria,
die Sahne - śmietana,
der Schaum - piana,
im Dunklen - w ciemności,
mein Kerzchein - blask świecy,
allgemein - ogólnie,
erhalten - otrzymać, dostać.

Valentine's day
14 February

Every February 14, across the United States and in other places around the world, candy, flowers and gifts are exchanged between loved ones, all in the name of St. Valentine.

Did you know? Approximately 150 million Valentine's Day cards are exchanged annually, making Valentine's Day the second most popular card-sending holiday after Christmas.

Valentine's Day Jack and St Valentine in the UK

According to a 2017 study more than half (52%) of the UK population didn't plan to buy a gift for their loved ones for Valentine's Day. 48% didn't even plan on buying a card.

However, the study conducted for PricewaterhouseCoopers (PwC) calculated that the people in the UK would spend almost half a billion pounds on Valentine's Day gifts, men spending about 40 pounds each, which is nearly twice as much as women. The study also predicted that the average spending on Valentine's Day would rise 12% compared to the year before.

In Norfolk, Valentine's Eve is celebrated by the mystical figure of Jack Valentine knocking on back doors and leaving gifts for kids and adults alike. Jack Valentine is also known as Old Father Valentine or Old Mother Valentine.

In Wales, St Dwynwen's Day on January 25 is celebrated instead of, or in addition to, Valentine's.

St Dwynwen is the patron saint of Welsh lovers.

Glossary:

according – według,
annually – co roku,
average – średnio,
conducted – przeprowadzone,
gift – podarunek,
predict – przewidywać,
twice as much as
– dwa razy więcej niż

And in the end, the love you take
is equal to the love you make.

Koniec końców, miłość, jaką otrzymasz,
równa się miłości, jaką dałeś.

Paul McCartney

San Valentín en España

El día de San Valentín, - o simplemente San Valentín - es el día de los enamorados y se celebra el 14 de febrero. Este día los jóvenes suelen mandar a sus novios postales cubiertas de corazones que son símbolo del amor. Otros símbolos de este día son flores o ramo de flores, chocolates, caramelos. Los más románticos van incluso a Teruel (una ciudad en la provincia de Aragón), donde pasan una noche en el parador. Para ellos se organizan cenas románticas durante las cuales las camareras en trajes medievales y con guirnaldas en el pelo les sirven platos exquisitos mientras escuchar música de violines.

Por qué van a Teruel? Esta ciudad posee una leyenda que cuenta la historia verdadera de Isabel y Diego, dos enamorados infelices que vivieron en el siglo XIII. Desde su infancia se amaban, pero él era pobre y ella pertenecía a una familia noble. Cuando Isabel se hizo bastante mayor para casarse, Diego, pidió su mano. El padre de Isabel no quiso que su hija se

casara con un hombre sin dinero ni fama. Ante una diferencia tan clara en su condición social, la familia de Isabel dio un margen de cinco años al muchacho para conseguir hacer fortuna. Para cumplir el pacto, Diego marchó a la guerra. Sin embargo, el tiempo pasó sin noticias del enamorado. Isabel nunca dejó de pensar en él. Una larga espera impacientó al padre de la muchacha. Este decidió planificar la boda de su hija con un hombre noble, don Pedro de Azagra. Poco antes de anunciar el desafortunado casamiento, Juan Diego de Marcilla volvía con la fortuna. Cuál fue su sorpresa cuando al cruzar a caballo las puertas de la ciudad un lugareño se acercó para informarle del matrimonio de su querida Isabel. El joven corrió hasta el hogar de la nueva pareja. Entró en el dormitorio de la novia y le pidió un beso de amor. Un gesto que ella rechazó por su nuevo estado. Diego murió de amor. Durante el funeral, doña Isabel se acercó al cuerpo de su amado y le dio el beso que le había negado en vida. En ese preciso momento, la joven cayó también muerta sobre el cuerpo de Diego. Al conocer la historia de su desafortunado romance, las dos familias decidieron enterrarlos juntos. Desde entonces, en España se les conoce como los Amantes de

VOCABULARIO:

el corazón – serce,
soler – mieć w zwyczaju,
la postal – pocztówka,
la guirnalda – wianek,
exquisito – wyśmienity,
noble – szlachecki, szlachezny,
la flor – kwiat,
ramo de flores – bukiet kwiatów,
la leyenda – legenda,
enamorado – zakochany,
los amantes – kochankowie,
pedir la mano – prosić o rękę,
el pacto – umowa,
la guerra – wojna,
la pareja – para,
el beso – pocałunek,
la boda – ślub,
el funeral – pogrzeb,
enterrar – pochować.

Teruel. La leyenda es tan famosa en el mundo hispano como la de Romeo y Julieta.

FELIZ DÍA DE SAN VALENTÍN

Życzenia walentynkowe po rosyjsku

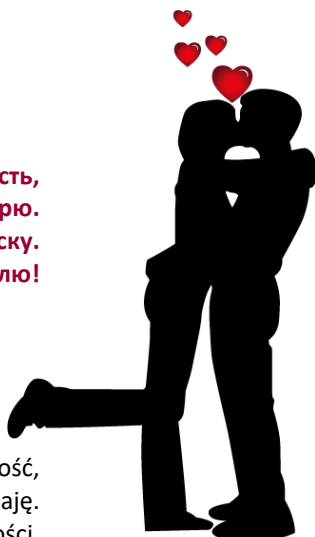
С днём любви, любовь моя,
Солнце неземное!
Для меня, любовь твоя,
Что-то дорогое.

Даришь ты мне радость,
Счастье я дарю.
Подари мне ласку.
Я тебя люблю!

Z dniem miłości, moja kochana,
Nieziemskie słońce!
Dla mnie, miłość Twoja,
Jest czymś droгим.

Dajesz mi radość,
Szczęście ja daję.
Daj mi czułości.
Ja Ciebie kocham!

Любимый, родной, дорогой!
Тебя я поздравить спешу.
От чистого сердца любовью
И счастьем тебя награжу.

Пусть будет для нас этот день,
Счастливым как, впрочем, любой.
И пусть же Святой Валентин,
Хранит нашу страсть и любовь!

Kochany, bliski, najdroższy!
Spieszę Ci złożyć życzenia.
Z czystej serca miłością
I szczęściem chcę Cię obdarzyć.

Niech będzie dla nas ten dzień,
Szczęśliwy jak i każdy inny.
I niech Święty Walentyn
Utrzymuje naszą pasję i miłość!

Poszukiwany żywy, albo martwy

Pod tym enigmatycznym tytułem kryją się artykuły dotyczące postaci - legend muzyki, kultury i sztuki, których sława nie zakończyła się natychmiast po ich śmierci. W tym numerze - niezwykła historia niezwykle postaci - **Króla rock'n'rolla - Elvisa Presley'a**.

Gdyby Elvis nadal żył, chyba w końcu byśmy się dowiedzieli, prawda? No właśnie, chwileczkę, spytałby niejeden zagorzały fan Króla, ale czy Elvis faktycznie nie żyje?! Większość rozsądnie myślących ludzi już dawno z poirytowaniem zakrzyknęłaby: „Król umarł!” i w sercach (i z rozsądku) pożegnała się z legendą rocka. Prawdziwi fani tej niezwyklej legendy rocka nie do końca wierzą w przedwczesną śmierć (Elvis oficjalnie zmarł 16 sierpnia 1977 roku w swoim domu w Memphis; przyczyną śmierci było osłabienie organizmu związane z długotrwałym zażywaniem narkotyków, otyłością, uszkodzeniem jelita grubego i wątroby, jaskrą i nadciśnieniem; żona Elvisa - Priscilla Presley - sugerowała nawet w wywiadach, że jej mąż mógł w związku z tym... popełnić samobójstwo - przyp. N. S.) i siłą woli próbują przywrócić mu życie. Dlatego też co jakiś czas w mediach pojawiają się „sensacyjne doniesienia” na przykład o tym, że widziano Presleya między innymi w Burger Kingu,

w kinie (nie na ekranie, tylko w kolejce po bilet a potem siedzącego na widowni) czy też w jakimś tanim pubie na południu Stanów, gdzie podszywał się pod samego siebie sprzed wielu lat, wykonującego stare dobre rockabilly z jakimś nieznany amatorskim zespołem. Dlatego w pełni zgadzam się ze słowami amerykańskiego muzyka Mojo Nixona, który od zawsze powtarza, że: „Elvis jest wszędzie!”. Bo faktycznie, Król Elvis stał się nie tylko symbolem, ale też „rekwizytem” popkultury. Nie tylko w USA, lecz także na całym świecie Król wniknął pod różnymi postaciami i formami w przestrzeń polityki, rozrywki, a nawet religii (Gregory Reece, autor książki „Kult Króla”, nazywa Presleya „posłańcem Apokalipsy” ze względu na pielgrzymki „wiernych” jego muzyce, którzy pielgrzymują do Graceland - przyp. N. S.).

„Chyba nikt nie zdołałby przewidzieć tego, jak wszechobecny stanie się Elvis po śmierci i ile jego nowe wcielenia budzić będą nierzadko sprzecznych

emocji, od radości po grozę” - napisał krytyk Geil Marcus w książce „Dead Elvis”, potwierdzając fakt istnienia Króla w naszym świecie nawet po swojej śmierci. Być może zmęczony życiem korpulentny Król siedzi sobie na jakiejś hawajskiej plaży pod piękną palmą wcinając burgera i oglądając samego siebie w telewizji na setkach kanałów, śmiejąc się z całego świata... Nie, raczej jest to niemożliwe. A przynajmniej tyle w tym prawdopodobieństwa ile w tym, że Jim Morrison, jako ciągle żywy Król Jaszczur, dogląda swojego jaszczurzego królestwa. Ważny dla nas - konsumentów współczesnej kultury popularnej - jest jednak fakt, że Król Elvis żyje... Mogą się o tym przekonać ci, którzy, chcąc zrobić coś szalonego a zarazem „romantycznego”, wyjadą do Las Vegas i za drobną opłatą... poproszą sobowtóra Elvisa Presleya o udzielenie im ślubu...

Natalia Studziżur

Elvis Presley - „Jailhouse Rock”

Jak już wiemy „Król żyje”, tak jak jego muzyka i filmowe dokonania. O wielkiej popularności Elvisa Króla z pewnością może świadczyć

fakt, że wiele Jego utworów do dziś wykonywana jest przez wielu artystów na świecie, wiele Jego piosenek znany tak, jak gdyby były z nami od zawsze. Jednym z takich utworów jest z pewnością utwór „Jailhouse Rock”, którego pojawienie się wiąże się nie tylko ze zdobywaniem muzycznych list przebojów, lecz także... z buntem nastolatków i przemianami obyczajowymi na całym świecie.

W 1957 roku Amerykanom rock'n' roll kojarzył się przede wszystkim z przestępczością wśród nieletnich, w dużej mierze dzięki filmom takim jak „Szkolna dżungla” w reżyserii Richarda

Brooksa z 1955 roku, który opowiadał o walce nauczyciela szkoły średniej z bandą chuliganów terroryzujących szkołę. Niewątpliwie o sukcesie filmu zadecydowała również piosenka z niego pochodząca - „Rock Around The Clock” Bill'a Halley'a, która potwierdziła tym samym, że rock'n'roll to muzyka pochodząca ze świata przestępczego, muzyka zła i zepsucia młodzieży...

Trzeci film, w którym wystąpił Elvis Presley, znakomicie wpisał się w taki właśnie „przestępczy motyw”. „Jailhouse Rock”, a więc „Więzienny rock”, to film z 1957 roku wyreżyserowany przez Richarda Thorpe'a, w którym Elvis Presley zagrał Vince'a Everett'a - młodego chłopaka, który trafia do więzienia za przypadkowe zabójstwo. W więzieniu bohater spotyka piosenkarza country, który uczy go grać na gitarze. Vince'owi gra idzie nadspodziewanie dobrze, przez co postanawia zostać muzykiem... Kluczową, i jedną z najbardziej znanych

scen kojarzonych z Elvisem i jego „niemoralnym tańcem”, jest scena, w której bohater wykonuje napisaną przez siebie piosenkę „Jailhouse Rock” na tle więziennych krat z akompaniamentem kolegów z innych cel, wykonujących niemoralny jak na tamte czasy taniec pełen erotycznych ruchów i szaleństwa.

„Jailhouse Rock” stał się kolejnym wielkim przebojem Elvisa, którego autorami byli Jarry Leiber i Mike Stoller. Ciekawostką jest fakt, iż doszło do spieć na linii autorzy - wykonawca: Presley zmienił fragment tekstu, z czym nie mogli zgodzić się autorzy (chodzi o wers: „Number forty - seven said to number three/ You're the cutest jailbird I ever did see, który był nawiązaniem... do więziennych igraszek - przyp. N. S.). Mimo pewnych kontrowersji (a może dzięki nim) kompozycja stała się kolejnym wielkim hitem Króla dzięki mocnemu wokelowi Elvisa oraz dzięki swingującemu w tle zespołowi.

[cdn. str. 9]

Elvis Presley- „Jailhouse Rock”

Piosenka znakomicie wpisała się w „więzienny charakter” filmu: utwór rozpoczyna się

jednym z najbardziej charakterystycznych motywów rytmicznych w historii rocka, o którym powiedział perkusista DJ Fontana: „Chciałem sobie wyobrazić skazańców skutych łańcuchem, jak

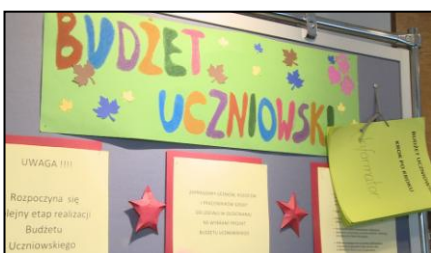
rozłupują nim skały”. Ponadto rytm piosenki podbiła wyjątkowa solówka Scotty’ego Moore’a – legendarnego gitarzysty, współpracownika Elvisa Presley’a i współtwórcy rockabilly. Scena wykonywania tego utworu – wystawna sekwencja musicalowa, w której Elvis tańczy z grupą współwięźniów – uznawana jest za pierwszy teledysk w historii muzyki.

Singiel „Jailhouse Rock” był ósmym utworem Presleya, który podbił listę przebojów i stanowił szczytowe osią-

gnięcie pierwszego etapu jego kariery. Tuż po tym, jak piosenka wypadła z notowań, Elvis otrzymał wezwanie do wojska. Następnie dwa lata spędzić miał w armii amerykańskiej... Ale to oczywiście już zupełnie inna historia związana z życiem Elvisa.

N. S.

Będę starał się prowadzić zajęcia tak, by każdy zdołał się czegoś nauczyć i by nikogo nie zrazić do tańca. Zajęcia będą trwały maksymalnie półtorej godziny, by nie przemęczyć uczniów, bo chodzi mi głównie o zapewnienie im dobrej zabawy, a nie wymagającego treningu.

„Sprzęt filmowy”

Red.: Jakie wydatki uwzględnia projekt? Jaki sprzęt potrzebny jest naszej szkolnej telewizji?

K. O.: Herbert TV jest już dobrze zaopatrzone w profesjonalną kamerę, statyw czy mikrofon, ale pomyśleliśmy, że warto byłoby jeszcze bardziej ulepszyć nasze projekty. Zdecydowaliśmy się na zakupienie nowego statywu, by można było nagrywać na dwie kamery, a przez to sprawić, żeby nasze filmy były ciekawsze. Zamówiliśmy także ramię, które umożliwia nam korzystanie z lampy i mikrofonu w jednym momencie, a także mikrofon do wywiadów. Dzięki temu strona dziennikarska Herbert TV będzie bardziej profesjonalna.

Red.: Czy sprzęt został już zakupiony?

K. O.: Cały sprzęt został już zakupiony, z czego jesteśmy bardzo zadowoleni. Nadal staramy się opanować jego

działanie, a w niedługim czasie planujemy go używać.

Red.: Kto pomagał w wyborze i zakupie sprzętu?

K. O.: Ze strony nauczycielskiej był to pan Marczak i pani Tomassy, a z uczniów pomagał mi Kacper Pilarczyk.

Lena Sidorczuk

(lider projektu

„Wielki Quiz

z Niepodległości”):

Red.: Jak wyglądają przygotowania do quizu?

L. S.: Obecnie zbieram osoby chętne do pomocy przy organizacji i tworzę pytania, które będą zadawane w poszczególnych etapach quizu. Gdy skończę je pisać, skonsultuję się z nauczycielem historii, a wtedy ustalę termin i zbiorę osoby chętne.

Red.: Jakie tematy zamierzasz poruszyć w quizie?

L. S.: Nie chciałabym skupiać się wyłącznie na roku 1918, ale również na wydarzeniach, które miały miejsce wcześniej, tak jak powstanie styczniowe czy listopadowe, które w sposób pośredni przyczyniły się do nie tylko odzyskania niepodległości, ale i podnosiły ducha Polaków pod zaborami.

Red.: W jakiej formie planujesz przeprowadzenie quizu?

L. S.: Będzie to rodzaj konkursu, ale nie będzie to test. Będzie osoba zadająca pytania, na które będą musieli odpowiedzieć uczestnicy indywidualnie albo dobrani w losowe pary. Im więcej zdobędzie się punktów, tym większa będzie szansa na dostanie się do dalszych etapów. Za trzy pierwsze miejsca będzie można otrzymać nagrody.

Red.: Kto będzie mógł wziąć udział w twoim projekcie?

L. S.: Uczniowie, ale także nauczyciele czy pracownicy szkoły - każdy, kto byłby zainteresowany uczestnictwem.

Red.: Jaki cel przyświecał ci przy tworzeniu tego projektu?

L. S.: Chciałam ukazać polską historię z niecodziennej perspektywy, w inny sposób niż ten powszechnie spotykany w szkołach. Z podręczników dowiadujemy się ogólnych informacji, a dzięki quizowi będzie można poznać wiele ciekawostek, które być może zainteresują osoby niefascynujące się historią.

Klaudia Kępińska (lider projektu „Skarbnica talentów”):

Red.: Na czym dokładnie będzie polegał twój projekt?

K. K.: Będzie to wystawa prac połączona z pokazem talentów. Całość odbędzie się w ramach dni otwartych. Wtedy właśnie w jednej z sal bądź w auli zorganizujemy wystawę, a w tle odbędą się występy.

Red.: Czy twój projekt jest formą konkursu?

K. K.: Nie, nie będzie to konkurs. Uważamy, że każdy z naszych uczniów jest uzdolniony i nie ma potrzeby tworzenia rywalizacji.

Red.: Jak wyglądają przygotowania do projektu?

K. K.: Wszystko jest już zaplanowane, ale myślimy, że nie ma potrzeby się spieszyć. Do maja mamy jeszcze wiele czasu, który na pewno dobrze wykorzystamy na przygotowania, aby projekt wypadł jak najlepiej.

Wywiady przeprowadziły:

Aleksandra Jaskólska
i Katarzyna Kacprzak

BUDŻET UCZNIOWSKI

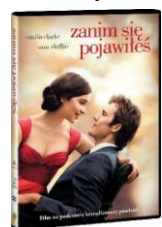
Filmy nie tylko na Walentynki

Walentynki już za nami... ale przed nami Dzień Kobiet – wydarzenie, w czasie którego równie chętnie jak w dzień św. Walentego, można przyjemnie spędzić czas ze swoją ukochanym/ ukochaną. Jeśli jednak nie mamy z kim spędzić romantycznego wieczoru, nasze propozycje mogą być ciekawą alternatywą spędzenia przyjemnie czasu w gronie przyjaciół czy znajomych.

Oto propozycje kilku filmów, które z pewnością umilą Wam czas w wiosenne, jeszcze chłodne, wieczory. W naszym zestawieniu znajdują się filmy dla każdego – „wyciskacze łez”, prze zabawne komedie, dramaty i kilka filmów, które można spokojnie nazwać klasyką kina. Zapraszamy do zapoznania się z naszymi propozycjami. Mamy nadzieję, że zainspirują Was one do spędzenia przyjemnie czasu przed ekranem telewizora.

Melodramaty:
„Pamiętnik” – amerykański melodramat z 2004 roku w reżyserii Nicka Cassavetesa, który opowiada historię ciepłej na chorobę Alzheimera Aliie (Gena Rowlands/Rachel McAdams), której dramatyczne życie opowiedane jest przez tajemniczego mężczyznę... odczytującego cierpliwie kolejne rozdziały jej fascynującego pamiętnika...

„Ciekawy przypadek Benjamina Butona” – amerykański melodramat z elementami fantastyki w reżyserii Davida Finchera (z 2009 roku) z głównymi rolami Brada Pitta, Cate Blanchett i Tildy Swinton, który jest adaptacją opowiadania autorstwa Francisa Scotta Fitzgeralda z 1922 roku, opowiadającego historię tytułowego bohatera, który rodzi się... jako osiemnastowieczny staruszek i stopniowo młódnie...

„Zanim się pojawiłeś” – dramat produkcji amerykańskiej i brytyjskiej w reżyserii Thea Sharrock, na podstawie powieści Jojo Moyes, opowiadający historię Lou Clark (Emilia Clarke), która po nieudanych próbach podjęcia nowej pracy, postanawia się zatrudnić jako opiekunka Willa (Sam Claflin), który w wyniku wypadku nie tylko utracił władzę w swoim ciele, lecz również chęć do życia...

Komedie romantyczne:
„Kocha, lubi, szanuje” – znakomita komedia w niezwyklej obsadzie (Steve Carell, Ryan Gosling, Julianne Moore, Emma Stone, Marisa Tomei) z 2011 roku w reżyserii duetu: Glenn Ficarra/John Requa, której początkiem niespodziewanych zdarzeń jest pomoc przystojnego młodego kawalera Jacoba udzielona załamane mu zdradą żony czterdziestolatce Calow i w umawianiu się na randki...

„Jak stracić chłopaka w 10 dni?”

– niemiecko - amerykańska komedia romantyczna z 2003 reżyserii Donalda Petrie na podstawie książki Michele Alexander i Jeannie Long, w której główna bohaterka Andie (Kate Hudson) wpada na pomysł napisania artykułu na temat "Jak stracić chłopaka w 10 dni". By nadać swojemu artykułowi „autentyzmu”, postanawia znaleźć odpowiedniego mężczyznę, rozkochać go w sobie, a następnie przetestować na nim błędy, które popełniają kobiety, mając na to jedynie 10 dni. Ale sprawy wymykają się spod kontroli...

„Och, życie” – amerykański komediodramat z 2010 roku w reżyserii Grega Berlanti, w którym w rolach głównych wystąpili Katherine Heigl i Josh Duhamel, opowiadający historię dwojga młodych ludzi umówionych ze sobą na randkę przez wspólnych znajomych, zakończoną katastrofą. Jest to naturalnie powód, żeby nigdy się już nie spotkać. Ale życie pisze im zupełnie niespodziewany scenariusz...

Dramaty:

„W blasku nocy” – amerykański melodramat z 2018 roku w reżyserii Scotta Speera przedstawiający historię 17-letniej Katie (Bella Thorne), która choruje na niezwykle rzadką chorobę. Z tego względu może wychodzić tylko nocą. Dlatego, by ukryć swój sekret, może spotykać się z zainteresowanym nią Charliem (Patrick Schwarzenegger) tylko nocą...

„Trzy metry nad niebem” – hiszpański melodramat z 2010 roku w reżyserii Fernando Gonzáleza Moliny opowiadający historię miłości dwojga ludzi z dwóch zupełnie różnych światów: Babi (María Valverde) – dziewczyny z dobrego domu i Hache (Mario Casas) – chłopaka - buntownika, który ma apetyt na ryzyko i niebezpieczeństwo,

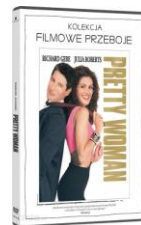
zwłaszcza w nielegalnych wyścigach motocyklowych...

„Bajecznie bogaci Azjaci” – amerykański komediodramat z 2018 roku w reżyserii Jon M. Chu rozgrywający się w świecie obrzydliwie bogatych azjatyckich rodzin, dla których nie liczy się sympatia i miłość, lecz władza i prestiż...

Klasyka kina:

„Anne Hall” – jeden z najpopularniejszych filmów Wood’ego Allena z 1977 roku. To historia Alvy’ego Singera (Woody Allen) - komika z obsesją śmierci, który poznaje lekomyślną, ale tryskającą energią tytułową bohaterkę (w tej roli Diane Keaton). Film opowiada losy ich związku na przestrzeni lat, przeplatane fantastycznymi retrospekcjami z ich przeszłości.

„Dirty Dancing” – absolutny klasyk kina z 1987 roku w reżyserii Emile Ardolino z fantastycznymi rolami Jennifer Grey i Patricka Swayze oraz zapadającymi w pamięć piosenkami, muzyką i scenami zmysłowego tańca. To historia szesnastoletniej Frances, która poznaje na wakacjach w ekskluzywnym ośrodku wypoczynkowym przystojnego instruktora tańca. Mimo wielu różnic łączy ich wspólna pasja...

„Pretty woman” – komedia romantyczna produkcji amerykańskiej z 1990 roku, która kompletnie się nie starzeje. Film skupia się na tytułowej bohaterce, prostytutce Vivian Ward (rewelacyjna Julia Roberts!), która zostaje zatrudniona przez majątnego biznesmena Edwarda Lewisa (Richard Gere) jako reprezentacyjna dama do towarzysstwa.

Maja Brandt,
Aleksandra Dawidziak

O „kobiecych” świętach słów kilka

Dzień Kobiet to nie jedyne święto, podczas którego panowie obdarowują panie prezentami i kwiatami. Takimi odświętnymi dniami są również Walentynki oraz... Dzień Babci. Myślę, że warto, przy okazji zbliżającego się Dnia Kobiet, wspomnieć trochę o historii tych uroczych świąt. Dają nam w końcu mnóstwo radości a panom satysfakcji z uprzyjemnienia dnia swoim ukochanym kobietom, które w te dni obdarowywane są upominkami, kwiatami, uśmiechem i radością. Najwcześniej w roku, bo już 21 stycznia, obchodzimy święto wyjątkowe – Dzień Babci. Jest to uroczystość niezwykła, bo pamiętamy wtedy o bliskich nam osobach, bez których nie byłoby z pewnością nie tylko nas ale też naszych rodziców. Jest ono obchodzone w wielu państwach (np. w Brazylii i Bułgarii, tak jak w Polsce – 21 stycznia), lecz o różnych miesiącach: w Hiszpanii 26 lipca, w Rosji 15 października, w Wielkiej Brytanii – w pierwszą niedzielę października, we Francji w pierwszą niedzielę marca. W USA i Kanadzie obchodzony jest natomiast Narodowy Dzień Dziadków,

wane są uroczystości. Święto celebrowane się także w gronie rodzinnym przy ogniskach, czy grillach. Dzień ten ma za zadanie uświadomić dzieciom, jak wiele zawdzięczają swoim dziadkom. Z tym dniem wiąże się kilka ciekawostek. Jedną z nich jest fakt, iż na przykład w Japonii... się go nie obchodzi, ponieważ istnieje tam święto pod nazwą Dzień Szacunku dla Wieku a na wielu japońskich wyspach, np. na Okinawie, to święto trwa cały rok, ponieważ starsi ludzie są obdarzani tam powszechnym i głębokim szacunkiem, a dla młodych są autorytetami odnośnie życia i moralności.

Inną ciekawą anegdotą związaną z obchodzeniem Dnia Babci na świecie jest fakt, iż w Niemczech Dzień Babci, przypadający na pierwszą niedzielę października, jest uroczystością obchodzoną dopiero od kilku lat, ponieważ o wypromowanie tego święta postarały się stowarzyszenia seniorów, których w starzejącym się niemieckim społeczeństwie jest coraz więcej. Kolejnym „kobiecy” świętem jest oczywiście, przypadający na 14 lutego Dzień św. Walentego, obchodzony w wielu państwach na świecie. Nazwa pochodzi od św. Walentego, którego wspomnienie liturgiczne w Kościele katolickim obchodzone jest również tego dnia. Zwyczajem w tym dniu

jest wysyłanie listów zawierających wyznania miłosne (często pisane wierszem). Na Zachodzie, zwłaszcza w Wielkiej Brytanii i Stanach Zjednoczonych, czczono św. Walentego jako patrona zakochanych już od średniowiecza.

Dzień Kobiet to chyba najstarsze święto, podczas którego panowie obdarowują swoje ukochane panie upominkami i kwiatami. Pierwszy dzień kobiet obchodzony był 28 lutego 1909 roku w Stanach Zjednoczonych a zorganizowany został przez Socjalistyczną Partię Ameryki po zamieszkach i strajkach w Nowym Jorku. Obecnie Dzień Kobiet jest oficjalnym świętem w wielu państwach w Europie i na świecie, m. in.: w Albanii, Bośni i Hercegowinie, Brazylii, Bułgarii, Chinach, na Kubie, w Mołdawii, Mongolii, Czarnogórze, Polsce, Rumunii, Rosji, Serbii, na Ukrainie, w Wietnamie, we Włoszech i Zambii. Mężczyźni wręczają wtedy znajomym kobietom – matkom, żonom, partnerkom, koleżankom kwiaty i drobne podarunki. W niektórych krajach (jak np. w Rumunii) dzień ten jest równoważny z Dniem Matki, podczas którego dzieci ofiarują drobne prezenty swoim matkom i babciom.

który celebrowane się w pierwszą niedzielę września. Jak widać, jest to wyjątkowe święto dla wielu narodów.

A jaką ma „oprawę” to wydarzenie? We Francji na przykład jest to okazja do organizowania wielu konkursów na najpiękniejsze laurki dla babć, najbardziej życzenia, wspomnienia o babciach, oraz czas spotkań z babciami, przy ciastku i kawie. We Włoszech święto to wiąże się z przypadającym na 2 października... świętem Aniołów Stróżów, ponieważ babcie i dziadkowie są właśnie takimi Aniołami Stróżami dla swoich wnuków...

W USA i Kanadzie święto to ma nawet swój hymn – „A Song for Grandma and Grandpa” („Piosenka dla Babci i Dziadka”), a symbolem tego dnia jest niezapominajka. W szkołach, kościołach i domach spokojnej starości organizo-

“A song for Grandma and Grandpa”

Oh Grandma, Grandpa, you know that I love you
I love all those little things that you say and do
A walk through the park, a trip to the zoo
Oh Grandma, Grandpa I love you

- 1) Going to a ball game, fishing on the lake
- 2) Eating Grandma's cookies, boy they sure taste great
- 3) Going to the circus when it comes to town
- 4) Eating cotton candy and laughing at the clowns

Oh Grandma, Grandpa, you know that I love you
I love all those little things that you say and do
A hug and a kiss, a ride home from school
Oh Grandma, Grandpa I love you

- 5) Spending time together, talking on the phone
- 6) Happy birthday presents, chocolate ice cream cones
- 7) Photographs and memories, picnics and parades
- 8) Saying that you love me in so many ways

Oh Grandma, Grandpa, you know that I love you
I love all those little things that you say and do
The stories you tell, things I never know
Oh Grandma, Grandpa I love you

W Polsce, na szczęście, Dzień Matki przypada 26 maja, więc jest to kolejna okazja do tego, by obdarowywane były prezentami najukochańsze kobiety nie tylko wszystkich pań, lecz również wszystkich pań.

Wiktoria Wójcik,
Gabriela Kikowska

Ciekawostki o kobietach... i mężczyznach:

1. Przeciętny czas trzymania przez kobietę czegoś w tajemnicy to 47 godzin i 15 minut.
2. W Japonii kobiety płacą za to, żeby wykrzywiano im zęby. Ten niezwykle trend nazywa się „yaeba”.
3. Kobieta wypowiada około 20 000 słów dziennie. Mężczyzna tylko około 7000...
4. Kobieta w swoim życiu ma średnio około 19 par butów a nosi tylko 7...
5. Kobieta w swoim życiu posiada około 111 torebek.
6. Kobiety płaczą średnio od 30 do 64 razy w roku, mężczyźni o 6 do 17 razy...
7. Kobiety uśmiechają się w ciągu dnia średnio 62 razy podczas gdy mężczyźni tylko 8.
8. Mężczyźni kłamią około 6 razy dziennie... to dwa razy więcej niż kobiety...
9. Najmłodsza rozwódka na świecie, pochodząca z Jemenu Nujood Ali, miała 10 lat, gdy zerwała z plemiennym rytuałem i odeszła od swojego męża starszego od niej o 30 lat.
10. To mężczyźni jako pierwsi nosili obcasy (w XVII wieku). Kobiety zaczęły je nosić tylko dlatego, żeby wyglądać bardziej męsko...
11. Kobiety posiadają na własność zaledwie 1 proc. łądów na Ziemi.
12. Kobiety są bardzo pamiętliwe. Potrafią wrócić do spraw, które rozegrały się nawet trzy miesiące wcześniej. W czasie kłótni używają średnio 5

argumentów.

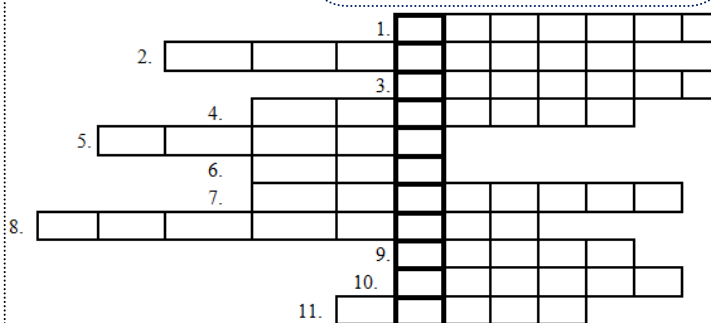
13. 80 proc. kobiet pyta o rzeczy, na które zna już odpowiedź. Dlatego mężczyźni powinni od razu przyznawać się do zdrady...
14. Kobieta zawołana na ulicy najczęściej odwróci tylko głowę. Mężczyźni zaś, z powodu mniej giętkiej szyi, odwracają się także resztą ciała.
15. Słowną reakcją kobiety na uderzenie się młotkiem w palec można spokojnie wyemitować w paśmie dla dzieci. Reakcją mężczyzn niekoniecznie...

Uwaga! Pierwsze 5 osób, które rozwiążą tę krzyżówkę oraz „kobiece” zagadki oraz wyślą ich rozwiązania na adres e-mail: gazetka.bez.tytulu@onet.pl (lub dostarczą rozwiązania opiekunom gazетки) otrzymają talon na jednorazowe niepytanie na dowolnej lekcji. Życzymy udanej zabawy!

„Kobiece” zagadki:

1. Mosuo to jedna z nielicznych społeczności, w których panuje matriarchat i brak jest instytucji małżeństwa. Gdzie znajduje się Mosuo - "królestwo kobiet"?
a) na Sri Lance b) w Chinach
c) na Samoa d) na Tuvalu
2. Jak nazywała się pierwsza kobieta odznaczona za męstwo krzyżem Virtuti Militari w 1809 r.?
a) Emilia Plater b) Anna Zakrzewska
c) Eliza Orzeszkowa d) Joanna Żubr
3. Jaki jest rekord świata w prędkości zjazdu na nartach kobiet (według przepisów FSV - France Ski de Vitesse)?
a) 203,674 km/h b) 219,41 km/h
c) 231,139 km/h d) 247.083 km/h
4. Którego pseudonimu literackiego nie używała Maria Konopnicka?
a) Jan Sawa b) Maurycy Zych
c) Jan Waręż d) Marko
5. Jak nazywała się wisząca na krzyżu kobieta, przedstawiana na obrazach i rzeźbach z męskim zarostem?
a) nie było takich przedstawień b) Conchita
c) Wilgefortis d) Agnusdei

1. Wysokie eleganckie damskie buty.
2. Zakochany z Izabeli Łęckiej.
3. Jej stolicą jest Paryż.
4. Fryzura pleciona na głowie kobiety.
5. W niej się kochał Werter.
6. Skusił jabłkiem biblijną Ewę.
7. Osoba kreująca nowy wizerunek swego klienta.
8. Janina – założycielka Polskiej Akcji Humanitarnej..
9. Polski żeński zespół wokalny wykonujący muzykę folkową, który będzie reprezentował Polskę w Konkursie Piosenki Eurowizji w 2019 roku.
10. Wallenrod – tytułowy bohater powieści poetyckiej Adama Mickiewicza.
11. Rutkiewicz – pierwsza Polka na Evereście.

„BEZ TYTUŁU”

Redaguje zespół: Natalia Studziur, Marta Odomirska, Aleksandra Dawidziak, Katarzyna Kacprzak, Aleksandra Jaskólska, Maja Brandt, Natalia Burzyńska, Weronika Szkudlarek, Wiktoria Wójcik, Gabriela Kikowska.

Opiekunowie: Michał Fijołek. **Opracowanie graficzne:** S. Marczak. **Wydawca:** ZSiPO BSTO, ul. Fabryczna 6, 97-400 Bełchatów